

РЕШЕНИЕ

№ 1396

гр. София, 04.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в открито заседание на 04.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4153** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176, вр. чл.203 и сл. АПК.

Постъпила е молба от процесуалния представител на ищеца-адв.А. за допълване на постановеното по делото решение с отделен установителен диспозитив за установеното в мотивите към решението незаконосъобразно действие на длъжностно лице на ответника.

Препис от молбата на основание чл.176, ал.2 АПК е изпратен на ответника за становище в 7-дневен срок, който не е упражнил указаното му процесуално право.

Молбата е допустима-налице са положителните условия, съотв.липсват пречките за упражняване на правото по чл.176, ал.1 АПК. Молбата за допълване на съдебното решение е подадена от страна по делото, чрез надлежно легитимирания с представителна власт нейн пълномощник и при спазване на преклузивния 1-месечен срок.

Обстоятелствата по спора не обуславят разглеждането на молбата с призоваване на страните в открито с.з.-т чл.176, ал.2 АПК.

Разгледана по същество, молбата е неоснователна, по следните съображения:

Съгласно чл.176, ал.1 АПК, когато не се е произнесъл по цялото оспорване, съдът по свой почин или по искане на страна по делото, предявено в едномесечен срок, постановява допълнително решение.

Непълно е решението, което не обхваща целия спорен предмет поради липса на формирана воля на съда относно част от спорното право или един от съединените

искове. Постановяването на допълнително решение предполага такава непълнота на решението, която може да се отстрани, без да се променя постановеното решение.

Непроизнасянето на съда с отделен установителен диспозитив по искането за установяване незаконосъобразността на действието на длъжностно лице по регистрацията в АгВп, извършено при вписване адреса на търговеца, изразяващо се във вписването на адрес, на който не се намира седалището му, не представлява непълнота на съдебния акт.

Съгласно чл.204, ал.4 АПК, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетението.

В хипотезата на чл. 204, ал. 4 АПК съдът не дължи постановяването на отделен диспозитив, с който да признае или отрече твърдяната незаконосъобразност на действието, респективно на бездействието. Проверката е инцидентна, като установената незаконосъобразност на действието, респективно бездействието, ведно с останалите елементи от фактическия състав на отговорността по чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, влече като последица уважаването на предявения иск. Противоправността на твърдените действия и/или бездействия се констатира от съда преюдициално в мотивите на съдебното решение при проведено успешно доказване в тази насока /Решение № 7227 от 16.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 9926/2014 г., III о., докладчик съдията Р. Л./.

Допълнително следва да бъде посочено, че компетентността на АС да разглеждат иски производствa не е обща, а изрична-арг. от чл.128 АПК.

Разпоредбите на чл.250 и чл.256 АПК, регламентиращи защитата срещу неоснователни действия и бездействия на административен орган или длъжностно лице, не установяват за АС компетентност да постановява установителни решения. Както в чл. 1 - "Предмет" на АПК, така и в чл. 128 АПК – „Подведомственост“, компетентността на съда по превенция на незаконните действия и бездействия е разграничена като самостоятелен вид от исковата установителна и исковата осъдителна компетентност /напр. установителните иски чл. 128, ал. 2 и чл. 255 АПК и чл. 292 АПК и исковите за обезщетение по чл. 203 АПК/. Ето защо прилагането превантивните средства не следва да се смесва с исковата компетентност на съда, независимо, че в диспозитива на съдебното решение по чл. 257 АПК съдът осъжда органа да извърши следващото от закона действие и определя по свое усмотрение срок за това. / Решение № 4583 от 11.04.2018 г. на ВАС по адм. д. № 13281/2016 г., III о./

С оглед на изложеното, в производството по чл.203 и сл.АПК при оспорване на законосъобразността на вече преустановено от органа действие, заявено като фактическо основание на предявения иск за обезщетение на вреди, съдът дължи преюдициалното му установяване единствено в мотивите към съдебното решение, но не и отделен установителен диспозитив. Това именно е направил и съдът в процесния случай, поради което неоснователната молба се отхвърля.

Водим от горното и на основание чл.176, ал.2 АПК, Административен съд София-град-Второ отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ молбата от 11.01.2022 година на процесуалния представител на ищеца И. И. И., в качеството на [фирма], ЕИК[ЕИК]-адв.А. за допълване на постановеното по делото решение №7717/20.12.2021 година с отделен установителен диспозитив за установеното в мотивите към решението незаконосъобразно действие на ответника.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14–дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: